

המקום הכי טוב

בשעה 21.00 כן נראה פאב המיסבאה בשעות המוקדמות של הערב. המקום עדיין ריק, השולחנות מיוחמים ורק ראשוני המבלים חופפים מקומות ליד השולחנות שבמיפלס העליון, משט יוכלו להשקיף

יצרנו אותך לשולחן, יעשה הכרה עם היושבים בו, ומייד פתח ביניכם שיחה, כאילו הבר כבר עשר שנים. אם אין מקום פנוי ליד השולחנות, תמיד תוכל לשבת או לעמוד מאחורי הבר היפהפה. להחזיק בידך כוס בירה גדולה ולהתייגוד עם החברה, הבר נמצא ליד הכניסה, ושמת לב לכך שהחבר רח ממך נהנים להצטופף במעבר הצר. תמיד תוכל למצוא שם טיפוסים מוכרים מהבמה, שצריכים להם קוראים לעיתים קרובות ביטויי הרכילות, ולהסתופף בחברתם. שחקנים זמרים ידועים מגיעים הנה בדרכי-כלל בשעות המאוחרות של הלילה, אחרי הופעות. תוכל

רבה תמונות וצילומים של אמנים מפורסמים של ההווה וכוכבי-קולנוע של העבר. גם מתחת לזכור כיות שעל השולחנות אתה יכול להעיף מבט בגלויות מצולמות עתיקות. במסלס העליון מוצב פסנתר, שעליו יכול לנגן כל בעל מצברוח מתאים. כאן כולם מכירים את כולם, ואם לא — תמיד

זה היה המקום שרובצה עליו קללה לפתע זה השתנה. מה גרם לכך?

למצוא כאן את הזמר שלום חנוך, שעבר לכאן מן המועדון החביב עליו, שבלול, את הזמרים דני לייטנר, ערית בולקא, קורין אלאל, השחקנים אייל גפן ויהודה ברקן, דוגמניות-צמרת, שחקני-כדורסל של מכבי תל-אביב, המלחין מיקי גבריאלוב, אורנה

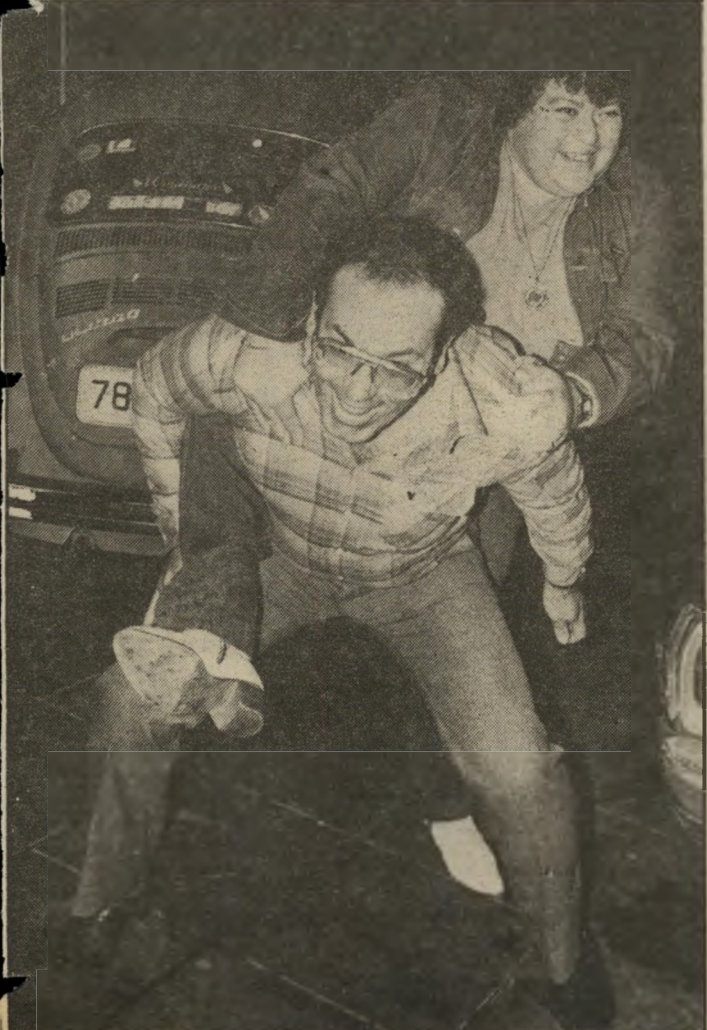
בירה בידהם. לפעמים יכולים הנכנסים להמתין ב' עמידה בצפיפות במשך שעותיים ולא לעזוב את המקום. פשוט משלמים ועומדים. העיקר להיות שם.

בשעה 24.00 שעת חצות, המקום צפוף עד אפס מקום. בעררים נדחסים פנימה, עומדים במעברים כשכוסות

בשעת לילה מאוחרת, כשיעשה שרוב תושבי העיר תל-אביב כבר נמים את שנתם, מס' תוספים מאות ציפורי-לילה ליד דלת ארנובו יפהפיה וממתנינים ל' הכנס דרכה. אל המקום שהוא היום הכי in בעיר. המאשרים שזוכים

בכל כמה חודשים מקום חדש הוא או - עכשיו הגיע תורה של 'המיסבאה'

להיכנס סנימה נחנים להתחכך אלה באלה. אותם שלא זכו ממתינים בחוץ בסבלנות, עד שיתמזל הי מול ומישהו יותר על מקומו. הם יוכלו לומר למחרת לחבריהם: 'ביליתי אתמול במקום הכי-מדליק בתל-אביב. הייתי בהמיסבאה'. העיר תל-אביב ידעה בעבר מרי

עדונים שהסכו לאופנה, משכו אליהם את הבחמה. כשהתעייף מהם, נשש אותם הקהל הולך למי צוא מקום אחר, שנפתח במקור מו. אין צורך להיזכר בעבר הלא רחוק בקולוסיאום, שבתחילת דר-כו איים לכבוש את חייה-לילה של תל-אביב, עד שהיפים והמפורסל מים התעייפו ממנו חישמה, והי יום הוא מושך אליו בעיקר צעיר רים עם אוונגיים חזקות. לא קשה להיזכר ברוטשילד פאב שליד תי אטרון הבימה, שכבר בשעות ה' מוקדמות של הערב אי אפשר היה להכניס בו סיכה, בקסה דיצת, ר איך אפשר לשכוח את פינתי הי ידוע. היום, כל מי שמכבד את עצמו הולך למיסבאה. מה היה אותו קליק מסורס, שהפך את המקום הזה למקום הכי מדליק בתל-אביב? אין שם מר סיקטידיסקו מודרנית מהרשת-אחד ניים, לא רוקדים שם ריקודי רוקאנרול. נתחיל במקום עצמו: המסבאה היה בעבר מיסעדה שנקראה הפי קטרול (הקדירה העליונה) ורק עשיר רים יכלו לאכול שם, בגלל המחירים הגבוהים. אחר-כך, במשך שבוע אחד קצר, היה המקום נירוונה הודית של אייבי נתן. המקום מרוהט בטוב-סעם. שטיי חים מקיר-אליקיר, תאורה טובה, מי שיושב בשולחן הפינתי יכול להשקיף ממנו אל הנעשה בפינת השניה. במיפלס התחתון, בסיי גות מוצבות כורסות-עור, שעליהן אפשר לתפוס שלושה. ההרגשה היא כי אתה נמצא בעצם בתוך סלון ביתי, על כוס בירה. על הקירות תלויים בצפיפות

על המדרגות שני הבוסים של המקום, שלומי פילון ומאוריו יעקב סל, יושבים על המדרגות מחוסר מקומות-ישיבה, כשהם מוקפים בצעירות. בתמונה משמאל: יעקב סל, שהוא אלוף ישראל בג'ודו, מנסה להרים את דבורה בקון.